

Preek in de kinderdienst, Capelle-Schollevaar, 14 november 2004

Thema: 'Hoor, wie roept daar??!!' naar aanleiding van 1 Samuël: 1 - 8

Zachtjes doen, want het is midden in de nacht! Kijk maar (1 uur). Het is heel stil in de tempel. Eli, de oude priester, ligt al lang op bed. En de andere priesters, die liggen ook allemaal te slapen. Hoor jij wat? Samuël ligt ook heerlijk te slapen. Nou, we moeten hem maar niet wakker maken... Dus we doen heel zachtjes. Daar, in die hoek van de tempel, staat de kandelaar. Met zeven olielampjes. Die branden nog. Niet zo fel meer als eerst, toen was er véél meer licht, maar ze branden nog wel.

Die kandelaar, die lijkt wel een beetje op het volk Israël. God heeft dat volk uit Egypte bevrijd, prachtig! Het is door de Rode Zee getrokken. En het heeft een eigen land gekregen, het beloofde land. Eerst was het volk héél dankbaar, en de mensen dienden allemaal de Here God. Maar later zakte het allemaal een beetje af. Ze deden allemaal eigenlijk waar ze zelf zin in hadden. En God? Ach, ja, daar dachten ze niet zo veel meer aan. In de tempel gebeurden heel erge dingen. De zonen van Eli, Hofni en Pinehas, dat waren vreselijke lui. Als de mensen God een offer kwamen brengen, dan moest het vlees van bijvoorbeeld een schaap of een geit worden verbrand. Maar weten jullie wat Hofni en Pinehas dan deden? Ze zeiden: 'Geef op dat vlees! Het is wel voor God bedoeld, maar wij eten het lekker op! Wat? Wil je het niet geven? Kijk maar uit, want wij hebben hier een mes...' Dat deden ze. Begrijp jij dat nou? Dat waren nou de priesters! En wat deed Eli, hun vader? Werd Eli boos? Dat zou je wel denken he?

Maar nee hoor. Weet je wat Eli zei? 'Jongens, hou nou eens op.' Nou, denk je dat ze zich dáár wat van aantrokken? Natuurlijk niet!

Samuël weet het allemaal, wat Hofni en Pinehas doen. Hij is al heel jong door zijn vader Elkana en door zijn moeder Hanna naar de tempel gebracht, om daar Eli te helpen. Elk jaar komen zijn vader en moeder kijken, en elk jaar neemt zijn moeder nieuwe kleren voor hem mee, steeds iets groter.

Eigenlijk was het met het volk Israël net als met die kandelaar in de tempel. Er was nog een beetje licht, maar niet zoveel meer. Je moet een beetje oppassen waar je loopt in de tempel, want het is nogal schemerig. Intussen is het alweer wat later geworden...

'Samuël! Samuël!' Samuël zit meteen rechtop in bed! Hoor! Wie roept daar? Heeft hij het nou goed gehoord? Dat zal Eli wel zijn!

Wacht, snel naar hem toe!

Samuël loopt naar Eli. 'Eli, wat is er?' vraagt hij.

'Huh?' zegt Eli. 'Is er wat?'

'Ja, u riep mij toch?' zegt Samuël.

'Nee hoor jongen, je zult wel gedroomd hebben, ga maar lekker weer naar je bed.'

Samuël haalt zijn schouders op. Ja, inderdaad. Zeker gedroomd.

Hij gaat weer lekker liggen. En de tijd gaat verder...

'Samuël! Samuël!' Wéér!!! Samuël weet het nu echt zeker! Hij loopt weer naar Eli toe.

'Moet ik iets voor u doen? Hebt u iets nodig?'

Eli was eigenlijk net weer in slaap aan het vallen. 'Iets nodig? Welnee joh, ik heb je niet geroepen. Ga nou maar weer lekker slapen. En niet teveel dromen hoor!' ('Anders komt-ie straks wéér', denkt hij).

Samuël vindt het maar vreemd. Hij heeft toch echt twee keer een stem gehoord, die zijn naam riep. Heel duidelijk! 'Maar ja,' denkt hij, 'misschien heeft Eli mij wel in zijn slaap geroepen of zo. Tja, zo'n oude man, die kan weleens vreemd gaan doen.'

'Samuël! Samuël!' Weer schiet Samuël overeind! Ja, nou heeft Eli toch écht geroepen, of hij het nou weet of niet weet. 'Wat is er, Eli? U heeft me nu echt geroepen!'

En dan, opeens, gaat Eli rechtop in bed zitten. 'Ben jij nou al drie keer geroepen, Samuël?' vraagt hij.

'Ja,' zegt Samuël.

'Weet je wat ik dan denk?' zegt Eli. 'Ik denk dat het God Zelf is, die jou roept, Samuël.'

Samuël kijkt met heel grote ogen. God Zelf? Die zijn naam roept? Dat kan toch haast niet?

'Ga maar weer liggen,' zegt Eli. 'En als je weer die stem hoort, dan zeg je: Spreek HEER, want ik luister.'

Samuël is heel erg onder de indruk. Hij gaat in bed liggen, en hij ligt klaarwakker, met grote open ogen en een bonzend hart. Zou hij de stem weer horen?

En dan, opeens: 'Samuël! Samuël!'

Meteen zit hij rechtop in bed! Wat moest hij ook al weer zeggen? 'Spreek HEER, want ik luister!'

En dan gaat de HERE vertellen. Hij zegt alles wat Hij van plan is om te gaan doen. Het volk Israël doet zulke verschrikkelijke dingen, God zal het volk gaan straffen. Er zullen heel erge dingen gaan gebeuren, ook met Eli en met Hofni en Pinehas.

Als God uitgesproken is, kan Samuël niet meer slapen. Hij blijft wel op bed, maar hij ligt klaarwakker.

Uren gaan voorbij. En gelukkig, eindelijk wordt het licht. Half zeven. Samuël gaat zijn bed uit. Hij gata de deuren van de tempel openzetten. Dat is één van zijn werkjes. Hij doet dat elke dag. Dan komt Eli binnen.

'Wat heeft God vannacht tegen je gezegd?' Vraagt hij. Samuël vertelt alles eerlijk aan Eli door. En wat denk je, wat zegt Eli? Zegt hij: 'O, wat verschrikkelijk! Maar dan moeten we gelijk dingen gaan vernaderen! We moeten weer gaan leven zoals God het goedvindt!' Zegt hij dat? Nee, hij zegt: 'Het is de wil van de HERE, laat Hij doen wat naar Zijn inzicht het beste is.'

Eli blijft slap. Er verandert niks.

Maar met Samuël gaat God door. Later wordt Samuël een heel belangrijke leider voor Israël. En weet je hoe dat komt? Omdat Samuël had leren luisteren naar God. Als kind al.

Misschien denk jij weleens: 'Nou, ik wil wel geloven, en ik ga wel van God houden, en doen wat Hij zegt, maar later. Nu denk ik nog niet zoveel aan Hem. Dat komt nog wel.' Maar weet je dat God jou ook nu al roept?! Nu, nu jij een kind bent! Hij roept jij echt ook nu. En elke dag.

Hoeveel geluiden waren er net? (7) Nou, nu gaan we kijken naar zeven keren dat God jou roept. Die mag je ernaast schrijven.

1. God roept je als (*half zeven*)... je wakker wordt! (WEKKER) Kun je dat dan horen? Nee, je kunt het niet horen. Maar als jij 's morgens iemand tegenkomt, wat zeg je dan? 'Goeiemorgen!' En als jij nou niets zegt, wat kan de ander dan vragen? 'Hé, waarom zeg je niks?'

Als je 's morgens wakker wordt, en je gaat meteen van alles doen: spelen of tv kijken of iets anders, dan roept God. En Hij zegt: 'Hé, jij daar! Ik ben er ook nog.' Daarom is het zo mooi om 's morgens te bidden. Al is het maar even. 'Here God, dank U wel dat U er bent. En dat ik gewond mag zijn. Wilt U met mij mee gaan deze dag.'

2. En als je dan wakker bent, en je hebt je aangekleed, wat ga je dan doen? Eten! *Hoe laat eten jullie 's morgens?* (*Half acht*) En hoor je dan God ook roepen? Kijk, ik heb hier een boterham. (BOTERHAM) Als ik die nou van iemand krijg, wat moet ik dan zeggen? (Bedankt.) En als ik niks zeg, wat zegt die ander dan? 'Nou, je mag wel wat zeggen!' Ja! Als ik een boterham op mijn bord heb, zou ik de Here God daar dan niet voor bedanken? Natuurlijk wel! Daarom: voordat je gaat eten, ga je eerst bidden.

3. Wanneer roept God je nog meer? Als je (TAS)... naar school gaat! (*half negen*) Want God is jouw Vader, maar God is ook de Vader van al die andere kinderen. En als een vader van zijn kinderen houdt, dan wil hij graag dat die kinderen ook lief zijn voor elkaar, en elkaar helpen. Toch? Dus ook op school roept God jou. Je hoort Hem niet, maar het is eigenlijk een stem van binnen, in jouw hart: 'Ik mag die ander niet plagen!' 'Het is juist leuk als ik die ander probeer te helpen!' En eigenlijk is dat stemmetje van binnen, eigenlijk is dat ook de stem van God. Hij roept jou om andere kinderen te helpen.

4. En dan 's middags, *om 15.00 uur* (of eerder? Of later), dan ben je vrij! Dan kun je gaan spelen met je vrienden en vriendinnen. (BAL) En als ze nou tegen jou zeggen: 'Ik geloof niet hoor. Ik vind dat maar onzin, God en zo.' Als ze dat dan zeggen, is er dan ook een stemmetje in jou? Is daar van binnen dan ook die stem van God? Ja? wat zegt dat stemmetje dan? 'Kom ervoor uit dat je gelooft! Schaam je er niet voor!'

5. Tja, en dan ga je weer eten. *Hoe laat eten jullie? Half zes? Zes uur?* Nou, we zagen al, dat we mogen danken, dat God ons het eten geeft. God roept ons. Hij zegt: 'Kijk eens, Ik heb dat heerlijke eten voor jou laten groeien! Ben je er blij mee?'

'Ja, dank U wel, Here God!'

Maar God roept ook nog op een andere manier. Veel mensen lezen bij het eten ook uit de... Bijbel! (BIJBEL). En er zijn ook kinderen, waar niet aan tafel uit de Bijbel wordt gelezen, maar die lezen soms 's avonds uit de Bijbel, voor ze naar bed gaan (*acht uur*). In de Bijbel roept God wel héél duidelijk. Weet je op welke manier? In de Bijbel lezen we over de Here Jezus, die ook voor jou naar deze wereld kwam. Hij zegt tegen jou: 'Kom! Jij mag met Mij mee door het leven!' God roept ook jou en mij, door de Bijbel.

6. Tja, en dan is het tijd om te gaan slapen. (PYAMA) *Hoe laat ga jij slapen? (.....)* En voordat je gaat slapen, denkt God in de hemel bij zichzelf: 'Zou die nou nog even aan Mij denken, en me bedanken voor alles wat Ik vandaag heb gegeven? En zou hij ook vragen om vergeving voor alles wat niet goed was? En zou hij ook nog bidden om een goede nacht? Zou hij het doen.....? Ja! Hij gaat op zijn knieën zitten, en hij bidt!'

Zo mag je altijd de dag weer afsluiten met de Here God.

7. En dan, na zes volle dagen, wordt het weer zondag. En wat denk je: roept God ook op zondag? Ja, Hij roept je naar de kerk! (BEL). Nou, je moet er om 9.15 zijn. *Hoe laat moet je dan op? Eehh... (8.00 uur? Of 8.15 uur? Of 8.30 uur? Of 8.45 uur?)* En nu begon deze dienst om 16.00 uur.

God roept. Luister jij ook? Luister je écht? Hij zegt tegen jou: 'Ik wil zo graag dat jij met Mij door het leven gaat. Ik roep jou, ook hier, in deze kerk. Ik klop op de deur van jouw hart. Is je deur nog op slot? Doe jij hem dan open? Wat is jouw antwoord?'

Ds. René van Loon, 010-442 6280, c.m.van.loon@freeler.nl